

Školské správy

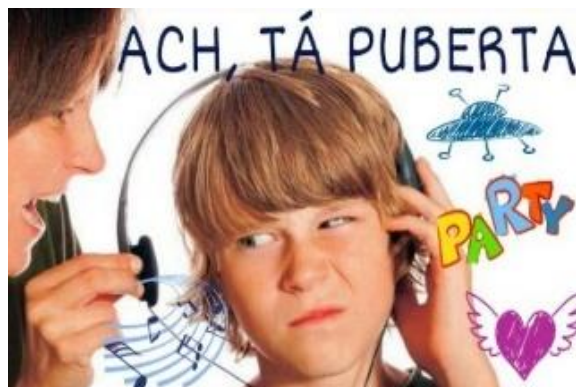
Druhý ročník 2022/2023, 2. číslo

Vážení rodičia, milí žiaci,

školský rok napreduje v plnom prúde, na vyučovacích hodinách sa otvárajú pre žiakov nové témy, ktoré prinášajú u niekoho dobrý pocit zo zvládnutia nového, naopak u iného obavy, či to zvládnem. Naši najmenší žiaci veľmi silno prežívajú školský úspech či neúspech. V tomto období potrebujú omnoho viac pomoci a usmernenia dospelého ako v staršom veku. Preto aj každé povzbudenie od rodiča, učiteľa i spolužiaka má pri formovaní dieťaťa veľký význam. Zaneprázdnený rodič (aj učiteľ) reaguje častokrát na svoje dieťa pri získanej zlej známke príliš tvrdo a nevšímne si, že dieťa už má aj zopár dobrých známok. Žijeme v spoločnosti, kde sa za najväčšiu prioritu považuje najlepší výkon, čo je škoda. V škole sa úspešnosť, resp. neúspešnosť hodnotí známku. A učiteľ sa často zamyslí nad tým, akú hodnotu má trojka u žiaka, ktorý sa tvrdo učil, aby ju získal a jednotka u žiaka, ktorý ju získal bez námahy, vďaka talentu, ktorý má. Tak je však nastavený náš školský systém a nikto zatiaľ nevymyslel nič lepšie, aby sa dali merateľne zmerať osvojené vedomosti a zručnosti žiaka. Skúsenosti z praxe však ukazujú, že v živote sa uplatní žiak (tak to vyzerá zvonku, presne nepoznajúc vnútorné prežívanie daného človeka), ktorý si zachováva zdravý sedliacky rozum, má v úcte prácu druhých a rešpektuje nastavené morálne pravidlá. Preto aj my -učitelia - dúfame, že každé dieťa, ktoré nám prechádza rukami, nájde svoje miesto v živote, ktoré prinesie osoh nielen jemu a jeho rodine, ale bude prospešné celej spoločnosti. A tu by malo platiť pravidlo: „Kto viac dostal, ten by mal aj viac dať.“ A preto je na škodu, keď talentovaný žiak stráca školskú úspešnosť pre pomaly miznúcu sa usilovnosť, pracovitosť, dôslednosť.

Od prvého ročníka až po deviaty ročník dieťa prejde veľkými zmenami svojho vývinu, a to nielen fyzickými, ale vo veľkej miere sa menia aj jeho postoje a návyky. Ťažké obdobie puberty prináša viac či menej vrások každému rodičovi. Je to obdobie, keď sa každý mladý človek hľadá a zisťuje, čoho je schopný. To zisťuje aj jeho okolie. Niekedy s úsmevom, niekedy s dodatkami voľne plynúcich slov. Jedno je však isté. Toto obdobie má svoj význam. A predovšetkým tu má byť rodič i učiteľ ako pomáhajúca profesia, ako určitý sprievodca dieťaťa na jeho ceste za vzdelaním. O to viac teší každého pedagóga, keď úmerne so vzdelaním rastie u žiaka aj múdrosť a buduje sa jeho zdravý charakter aj napriek určitým nepochopeniam.

Najlepšie to možno vyjadriť slovami 11.- ročného chlapca, ktorý opísal svoj proces dospievania a sebauvedomovania nasledovne:



Puberta otravná Berta

Esteticky nie príliš hodnotné obdobie klope mi na dvere. Berta začína ovládať moje zmysly, rozožierať mozog. Mám pocit, že prasknem od smiechu, alebo že som v gréckej tragédii ošlahaný krutým osudom. A čakám na svoj tragický koniec. Hoci trpiaca Irma a Neurochabrus** vo mne nevidia ani komika, ani antického hrdinu, ale vidia ma skôr ako paviána, osla, prasa či iné tvory, potvory.*

Írečité pomenovania si dávam aj ja sám. Napríklad, viete, že pubertiakov rozdeľujeme na viac kategórií?

Mundíny – pubertiaci vyznačujúci sa hlučným, siláckym správaním s množstvom vulgarizmov

Uhíhiny – pubertiačky vyznačujúce sa chichotáním (híhňaním) v dopravných prostriedkoch

Tumoríni – pubertiaci intelektuálneho typu, robia dojem, že majú tumor na mozgu, sem patrí ja

Som zvedavý ako to Irma, Neurochabrus, Berta a ja zvládneme.

*trpiaca Irma = ir – ma skratka iritovanej mamy

**Neurochabrus = tata, chudák, slabý na nervy

(Literárny Kežmarok 2022 – Spravodajca Literárneho Kežmarku, str. 24)

V rámci spomínanej celoslovenskej súťaže „Literárny Kežmarok“ sa umiestnila na **2. mieste** aj naša žiačka **Daška Brontvajová** so svojou prácou Slová, slová, slová.

Aj ďalšia literárna celoslovenská súťaž „Mladá slovenská poviedka“ priniesla **Daške** úspešné umiestnenie – **2. miesto** v kategórii próza so svojou prácou „Modré z neba“. Srdečne gratulujeme a tešíme sa z jej úspechov. ☺

Čo mi dáva škola?

Malá anketa pre žiakov 9. ročníka.

V škole zaiste spoznáte rôznych ľudí a rôzne kolektívy. Nájdete si ľudí, s ktorými Vám je dobre, a potom možno aj takých, s ktorými nie. Naučíme sa rešpektovať alebo ignorovať sa navzájom a toto je vlastne príprava do skutočného života. Pripravujeme sa na to, ako budeme fungovať v pracovnom prostredí, v rodinnom, či celkovo spoločenskom.

Verím, že sa v škole nezískavajú len vedomosti, ale formuje sa aj charakter každého žiaka. Okrem základných informácií o jazykoch, zemepise či dejinách sa nám niektorí venujú aj ako ľuďom. Ukazujú nám prístup k problémom a ich riešenia. Pomáhajú nám a učia ako sa správať k ostatným.

Od školy ako takej čakám, že sa naučím správne ovládať informácie, ktoré mi ponúkajú. Chystám sa ďalej pokračovať v štúdiu na gymnáziu. Ale radšej by som šla na špecifický odbor, napr. pedagogika alebo grafika digitálnych médií. Rada by som sa naučila pracovať s grafikou, fotoaparátom, kamerou a samozrejme doplniť si vzdelanie zo základných predmetov (jazykov, matematiky...). Verím, že znalosti digitálnych médií sa mi v dnešnej i budúcej dobe zídu viac ako len všeobecné vzdelanie gymnázia. Aj pedagogická škola by mi mohla poskytnúť širšie možnosti ako gymnázium a naučila by som sa správnej výchove detí. Naučila by som sa, ako svoje informácie posúvať ďalej. Daša B.

Prečo sa učím?

- Aby sme vedeli základné veci,
- aby sme v živote niečo dosiahli,
- aby som mala prácu,
- aby som mala peniaze,
- aby som sa mohla o seba postarať,
- aby som bola rozumný človek,
- aby som bola zodpovedná.

(uchádzač o povolanie zdravotnej sestry)

- Od školy očakávam:
- lepšiu budúcnosť,
- prácu, ktorá ma bude baviť,
- peniaze,
- dobrý život,
- šťastie,
- múdrosť,
- vzdelanie.

(ešte nie je rozhodnutý)

Nikdy som sa veľa neučila, ale aj tak som to vždy zvládla. Nečakám od školy veľa, ale čakám aspoň to, že ma pripraví na SŠ. Nie je to jednoduché učiť sa. Hlavne si nájsť dobré zamestnanie. Potrebujem sa veľa učiť a mať lepšie známky na dobré zamestnanie.

(uchádzačka o povolanie čašníčky alebo kaderníčky)

- Pomôže mi to nájsť lepšiu robotu,
- budem múdrejší,
- pomôže mi v každodennom živote,
- pomôže mi s mojimi sociálnymi schopnosťami.

(uchádzač o povolanie zubára)

Od školy očakávam, že ma niečo naučí a niečo nové sa dozviem. Nechce sa mi tam chodiť, ale musím, je to moja povinnosť. Čakám, že škola mi pomôže sa dostať na moju strednú školu.

(uchádzačka o povolanie v poľnohospodárstve)

- Aby som dobre zarábal,
- aby som bol múdry, múdrejší ako niekto iný,
- aby sme sa poučili z dejín,
- aby som mal vzdelanie.

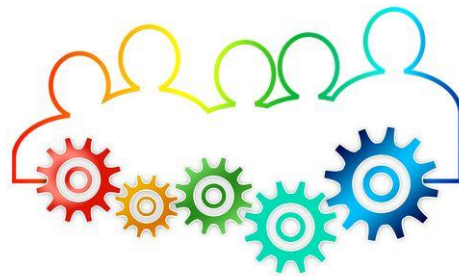
(uchádzač o povolanie elektrikára)

- Aby som získala vedomosti a zručnosti, ktoré niekedy využijem,
- aby som mohla rozvíjať svoje talenty a danosti, ktoré mám,
- aby som sa naučila pracovať v skupine, spolupracovať s ostatnými,
- aby som sa naučila byť takým človekom, s ktorým ostatní budú chcieť pracovať,
- aby som dokázala nadobudnuté vedomosti a zručnosti využiť na to, aby som sa uplatnila v živote,
- aby som sa naučila komunikovať v cudzom jazyku, a tak sa dokázala uplatniť aj v zahraničí,
- aby som dokázala využiť svoje talenty a danosti tam, kde to bude potrebné a užitočné,
- aby som v budúcnosti dokázala uživiť seba, ale aj svoju rodinu,
- aby som sa naučila dávať na prvé miesto a aj si vážiť to, čo je naozaj potrebné a dôležité,
- aby som sa naučila rozumne konať v živote, aby sa za mňa nemusel nikto hanbiť,
- aby som sa naučila zodpovednosti, ktorú budem potrebovať nielen v práci, ale aj v rodine,
- aby som sa naučila rešpektovať všetkých a brať ich takých, akí sú, bez ohľadu na ich názory, záujmy, ktoré môžu byť úplne odlišné ako tie moje.

(ešte nie je rozhodnutý)

Školský poriadok

Pri tvorbe školského poriadku vychádza škola a školské zariadenie zo školského zákona.



§ 4 Ciele výchovy a vzdelávania

Cieľom výchovy a vzdelávania je umožniť dieťaťu alebo žiakovi:

- a) získať vzdelanie podľa tohto zákona,
- b) získať kompetencie v oblasti komunikačných schopností, v oblasti využívania digitálnych technológií, komunikácie v štátnom jazyku, cudzom jazyku a v národnostnej škole, národnostnej triede alebo v národnostnom školskom zariadení aj v jazyku národnostnej menšiny,
- c) získať kompetencie najmä v oblasti prírodných vied, humanitných vied, technických vied, matematickej gramotnosti, finančnej gramotnosti, čitateľskej gramotnosti, pohybu a zdravia, kompetencie k celoživotnému učeniu, sociálne kompetencie, umelecké kompetencie, občianske kompetencie a podnikateľské schopnosti,
- d) ovládať anglický jazyk a aspoň jeden ďalší cudzí jazyk a vedieť ich používať,
- e) naučiť sa správne identifikovať a analyzovať problémy a navrhovať ich riešenia a vedieť ich riešiť,
- f) rozvíjať manuálne zručnosti, tvorivé, umelecké psychomotorické schopnosti, aktuálne poznatky a pracovať s nimi na praktických cvičeniach v oblastiach súvisiacich s nadväzujúcim vzdelávaním alebo s aktuálnymi požiadavkami na trhu práce,
- g) posilňovať úctu k rodičom a ostatným osobám, ku kultúrnym a národným hodnotám a tradíciám štátu, ktorého je občanom, k štátnemu jazyku, k materinskému jazyku a k svojej vlastnej kultúre,
- h) získať a posilňovať úctu k ľudským právam a základným slobodám a zásadám ustanoveným v Dohovore o ochrane ľudských práv a základných slobôd,⁵⁾ ako aj úctu k zákonom a osobitne vzťah k prevencii a zamedzeniu vzniku a šírenia kriminality a inej protispoločenskej činnosti,
- i) pripraviť sa na zodpovedný život v slobodnej spoločnosti, v duchu porozumenia a znášanlivosti, rovnosti muža a ženy, priateľstva medzi národmi, národnostnými a etnickými skupinami a náboženskej tolerancie,
- j) naučiť sa rozvíjať a kultivovať svoju osobnosť a celoživotne sa vzdelávať, pracovať v skupine a preberať na seba zodpovednosť,
- k) naučiť sa kontrolovať a regulovať svoje správanie, starať sa a chrániť svoje zdravie vrátane zdravej výživy a životné prostredie a rešpektovať všeľudské etické hodnoty,
- l) získať všetky informácie o právach dieťaťa a spôsobilosť na ich uplatňovanie.

Druhá časť

1 Dochádzka žiakov do školy

1. Na vyučovanie dochádzaj pravidelne a načas. Pri príchode a odchode zo školy je Tvojou povinnosťou sa prihlásiť a odhlásiť asc-čipom.
2. V prípade straty asc-čipu musíš požiadať o nový asc-čip za poplatok 2 €.
3. Vyučovanie môžeš vymeškať len pre chorobu a vážnu udalosť v rodine. Ak nemôžeš prísť do školy pre vopred známu príčinu, požiadať na základe písomného ospravedlnenia od rodiča o uvoľnenie z vyučovania. Uvoľnenie z jednej vyučovacej hodiny povoľuje príslušný učiteľ, z jedného vyučovacieho dňa triedny učiteľ, z viac ako jedného dňa riaditeľ školy na základe žiadosti. Ak vymeškáš vyučovanie pre vopred známu príčinu a nepožiadáš o uvoľnenie, triedny učiteľ nemusí hodiny ospravedlniť.
4. Popros rodičov, aby pri nepredvídanej príčine, čo najskôr telefonicky oznámili dôvod Tvojej neprítomnosti triednemu učiteľovi.
5. Každú neúčast' na vyučovaní musia rodičia ospravedlniť. Ak triedny učiteľ dôvody nepovažuje za dostačujúce, vymeškané hodiny neospravedlní.

6. Škola je priestor, kde sa realizuje výchovno – vzdelávací proces. Okrem získavania potrebných kľúčových kompetencií počas vyučovania máš právo sa zdokonaľovať aj v sociálnych zručnostiach v rámci triednických aktivít. Ranné kruhy, resp. komunity patria medzi triednické aktivity, ktorých si povinný sa zúčastňovať. Neúčast' na ranných komunitách sa vyhodnocuje triednym učiteľom ako neúčast' na vyučovaní, ktorá musí byť objektívne odôvodnená.

2 Príchod žiakov do školy

1. Do školy prichádzaj 15 minút pred začiatkom vyučovania, 5 minút pred začiatkom vyučovania musíš už byť v triede. Ak budeš opakovane prichádzať na začiatok vyučovania neskoro (3 – krát a viac), môže Ti triedny učiteľ, ak nepovažuje dôvody meškania za dostačujúce, tento priestupok klasifikovať ako neospravedlnená vyučovacia hodina.
2. Pred vchodom do budovy si očisti obuv, odlož si vrchný odev do šatne a preobuj sa do zdravotne nezávadných prezuviek. Prezuvky nesmú zanechávať na podlahe farebné stopy. **V priestoroch školy musíš byť prezutý!**
3. Pri príchode na záujmové činnosti čakaj slušne pred budovou školy alebo v šatni po dohode s vyučujúcim.

3 Správanie sa žiakov počas vyučovania

1. K zamestnancom školy sa správaj zdvorilo, pri stretnutí ich pozdrav a aj v styku so spolužiakmi dodržiavaj pravidlá slušného správania. Starší žiaci majú byť vzorom v správaní mladším žiakom.
2. Ak počas vyučovania vstúpi do triedy dospelá osoba, pozdrav tým, že sa ticho postavíš. Sadneš si na pokyn vyučujúceho učiteľa. Rovnako zdravíš pri odchode učiteľa z triedy. Na hodinách, kde aktívne pracuješ na zadaniach a úlohách a pri písomných prácach, nevstávaš.
3. Na vyučovacích hodinách sedíš na mieste, ktoré Ti určil triedny učiteľ, prípadne vyučujúci učiteľ. Bez povolenia nesmieš opustiť svoje miesto ani učebňu.
4. Počas vyučovania aktívne spolupracuj s učiteľom, nevyrušuj a nerozptyľuj pozornosť spolužiakov. Ak celú svoju pozornosť sústreďíš na priebeh vyučovania a aktívne sa budeš zapájať, máš možnosť sa veľa naučiť už v škole.
5. Ak chceš odpovedať alebo sa niečo opýtať vyučujúceho, prihlás sa zdvihnutím ruky. Ak niečomu nerozumieš alebo Ti nie je jasné, máš právo sa zdvihnutím ruky a slušným spôsobom opýtať. Učiteľ Ti rád odpovie vo vhodnom čase.
6. Skúšanému žiakovi nenašepkávaj, neodpisuj školské ani domáce úlohy. Týmto spôsobom nepomáhaš ani sebe, ani spolužiakovi. Ak máš dobrý úmysel, môžeš spolužiakovi pomôcť pri doučovaní a vysvetlení učiva cez prestávku alebo po vyučovaní, prípadne, ak Ťa vyzve učiteľ.
7. Ak si sa z vážnych dôvodov nemohol pripraviť na vyučovanie, ospravedlň sa príslušnému vyučujúcemu na začiatku hodiny. Vždy je lepšie, keď budeš férový, ako keď tvoju „ne-prípravu“ učiteľ zistí počas vyučovacej hodiny. Vyhneš sa tak mnohým nepríjemnostiam.
8. Buď úprimný, keď sa Ťa dospelí opýtajú na čokoľvek, čo si skutočne alebo domnelo urobil.
9. Nezabudni, že žiacku knižku (1. stupeň) musíš mať každý deň v škole, na každej vyučovacej hodine. Táto musí byť podpísaná rodičmi podľa podpisového vzoru vždy aspoň za uplynulý týždeň.
10. Počas vyučovania nežuj žuvačku.
11. Prestávku využi hlavne na toaletu, prípravu na ďalšiu vyučovaciu hodinu alebo kamarátsky rozhovor.
12. Ak si sa z vážnych dôvodov nemohol zúčastňovať vyučovania a vymeškal si minimálne 50% z odučených vyučovacích hodín daného predmetu, môžeš byť komisionálne preskúšaný na návrh vyučujúceho.
13. Ak nemôžeš zo zdravotných dôvodov cvičiť na hodine TŠV, si povinný ospravedlniť sa vyučujúcemu a odovzdať mu doklad od ošetrojúceho lekára alebo od rodičov. Ospravedlnenie od rodičov Ti platí len na jednu vyučovaciu hodinu. Ak si neprinesieš cvičebný úbor na TŠV, musíš si hodinu telesnej výchovy nahradiť po dohode s vyučujúcim v stanovenom termíne.

Modré z neba

„Kde si, dočerta, bol?!“ vychrlila hneď, ako sa objavil vo vchodových dverách.
„Tiež ťa rád vidím,“ pozdravil s úškrnom. Zjavne bol vyčerpaný.
„Skôr než vstanem, si fuč! V škole ťa ani nezahliadnem a prídem domov, a ty furt nikde! Máš šajny, koľko je hodín?!“ prskala ako mačka. Pokojne sa vyzliekol z bundy a vzal preplnený ruksak cez jedno plece. Nenápadne si pretrel oči. Stíchla a premerala si ho pohľadom.
„Prehltla si si v tej metelici slov jazyk?“ zaškľabil sa. Tvár sa jej zamrzla v smutnom prevapení.
„Si totálne kaput. Čo sa ti stalo?“ Chabo sa usmial a pokynul, nech ide za ním. Vošli do jeho izby a zatvorili sa. S prekríženými nohami si sadla na posteľ a čakala. Keď sa usadil naproti nej, začal: „Sorry, ráno som si prispal a nestíhal som.“
„Nestíhal? Akože vlak alebo...“ nechala otázku visieť vo vzduchu, ako to mala vo zvyku.
„No, nie tak úplne,“ povedal záhadne a v očiach sa mu zaiskrilo.
„Tak?“ riekla dychtivo. Vedela, že akonáhle sa mu v očiach objaví ten lesk, chystá niečo zaujímavé. Podvedome sa nahla bližšie k bratovi.
„Hm, neviem, či ti to môžem povedať...“ naoko zaváhal.
„Môžeš!“ vyhrkla skôr, než si to stačila uvedomiť. Skúmavo na ňu pozrel, akoby premýšľal, či jej môže veriť.
„Ale nesmieš o tom nikomu povedať, jasné?“
„Dobre, tak čo? Hovor, hovor!“
„No, bol som na tajnej misii,“ zdvihol ruku, aby zastavil jej ďalšie otázky, „ale nemôžem ti povedať podrobnosti. Je to totiž supertajné.“
„Uhh! No ták! Prosím, prosím, prosím! Nikomu nič nepoviem. Sľubujem!“ presviedčala ho veľkými modrými očami. „Mne môžeš veriť!“
„To ja predsa viem,“ ťukol jej do nosa, „lenže tajná misia, je tajná misia.“ Rozhodne krútil hlavou a otočil sa, aby sa vybalil. Hodila sa mu okolo krku. „Prosííím!“
„Zlez! Vieš, jak ma bolí chrbát? Dostať sa do neba, to nie je žiadna švanda!“
Pustila ho a zvedavo nakrútila hlavu. Hneď si zakryl ústa, a potom povzdychol. Sadol si naspäť. Pobavene sledoval, ako zadržala dych a napäto počúvala.
„No, bol som v nebi a tam som stretol starých kamarátov anjelov, privítali sme sa a potom sa ma spýtali, čo tam robím,“ významne sa odmlčal.
„A?“ vyzvedala nedočkavo. Opäť zakrútil hlavou.
„Ale toto ti už povedať nemôžem! Urazili by sa, že som ich vyzradil.“
„Čo vyviedli? Počkaj, anjeli tiež vyvádzajú ako deti?“
„Nie úplne ako deti, ale asi ako dospelí,“ opravil ju a nahol sa bližšie. Šepkal: „Vieš, prišiel som si pýtať niečo zakázané.“
Zalapala po dychu. Nikdy si nemyslela, žeby jej brat bol niečoho takého schopný. „Prečo si to chcel, keď je to zakázané? Si predsa dobrý, nie?“ Vážne prikývol.
„Isteže som,“ potvrdil vážne, „ale niektoré veci za ten risk stoja.“ Spoza chrbta vytiahol čosi lesklé a zakryl to v dlaniach.
„Dám ti to,“ povedal vidiac jej dychtivý pohľad, „ale musíš mi niečo sľúbiť.“ Divoko prikyvovala. „Budeš sa oň veľmi dobre starať. Je totiž veľmi, veľmi dôležitý.“ Zvážnela. Pravú ruku zovretú v päst si priložila na srdce a predniesla: „Sľubujem, sľubujem!“ Hneď znova prepadla zvedavosti. Odkryl dlane a jej sa naskytol pohľad na modrasto-dúhový okruhliak.
„Opatrne,“ upozornil, keď jej ho vkladal do dlaní.

„Je nádherný,“ šepla, ťažkajúc si neznámy predmet. „Čo je to?“

„Čo asi? Modré z neba, predsa.“

Obviňujúco naňho pozrela: „Ty si ukradol nebo?“

„Nie, neukradol,“ bránil sa trochu dotknuto, „skôr... vypožičal. A iba malý kúsoček, nie celé.“

„Takže ho budem musieť vrátiť?“ spýtala sa smutne. Bolo jej ľúto vzdať sa takej vzácnej krásy.

„Áno, ale neboj. Oni si poň raz prídu, ale najskôr tak o.....sedemdesiat-osemdesiat rokov. A ktovie, možno i zabudnú.“ Žmurkol na ňu s úsmevom.

Chvíľu pozorovala zaujímavý darček a potom opäť vzhliadla na brata. „Ako si ho získal?“

Nenútene sa zasmial: „Tak to si mala vidieť! Bola sranda, akú som nezažil!“ Plne upútal jej pozornosť. S bohatou gestikuláciou sa dal do rozprávania: „No, akosi som sa tam dostal. Po asi milióntej križovatke a trilióntej zákrute som zistil, že nemám ani poňatia, kde som. Vtedy som ich uvidel. Anjelov...“

„To si už hovoril,“ pripomenula trochu podráždene. Snáď si nemyslel, že ho nepočúvala.

„Tak chceš to vedieť alebo nie?“ Keď neodpovedala, pokračoval: „No a tak im vravím, že kúsoček oblohy by som rád. Jeden taký úplne obyčajný.“ Sára si prezrela kameň v ruke. Mohol byť čokoľvek, ale nie obyčajný.

„To nejde, vravia. Že to nemôžu, lebo budú mať problémy, pretože som smrteľník, pochopiteľne. Napokon prišiel starý kamoš Mišo. Jeden z archanjelov. Vieš, to sú tí väčší anjeli, tí takí mocnejší,“ vysvetľoval a keď prikývla, že rozumie pokračoval v deji. „No, a on tak vraví, že ma pozná, a že sa mu nezdá, že by som ja-taký lotor- mohol chcieť niečo také.“ Skepticky zdvihla obočie. „No fajn, možno to nepovedal presne tak, ale pointu chápeš... No a tak im hovorím, že to chcem pre teba, pre ich sestričku-“

„Som tvoja sestra, nie ich,“ opravila ho. Zadívene na ňu pozrel.

„Ale však si tiež anjel, nie? No prinajmenšom tak vypadáš,“ žmurkol na ňu. „Veľmi neochotne ma odviekli do jaskyne.“

„To je blbosť,“ odporovala. „V nebi jaskyne nie sú. Tie sú len na zemi.“

„Toto bola Nebeská báň. Vlastne čosi ako baňa, ale je nebeská a je to báň, nie baňa...“ Pohybom ruky mu naznačila, nech to preskočí a hovorí ďalej.

„No a povedali, že si môžem vybrať, ktorýkoľvek chcem. Bola tam obrovská nekonečná klenba čosi ako strop vo všetkých farbách oblohy. Belaso-modrá, azúrová, námornícka, tmavá-tmavá-nočná modrá. Taká s oblakmi i bez, s búrkami-krupobitím, dažďom, pieskom, snehom. Aj také kúsky so slnkom, s hviezdami i bez nich, s mesiacom i bez. Dúhy, polárne žiary, proste všetka obloha na ktorú môžeš len pomyslieť. No tak som vybral tento. Myslel som, že sa ti bude páčiť. Hviezdna noc s dúhou.“

„Dúha v noci? A to je možné?“

„Nuž, to neviem, ale je možné, že som miesto dúhy vzal polárnu žiaru,“ poškrabal sa za krkom, ako to mal vo zvyku, keď bol nervózny alebo sa cítil trápne.

„Ďakujem,“ usmiala sa. „Som rada, že si vybral práve tento.“ Bozkala ho na líce. „Ale nabudúce mi nechaj aspoň odkaz!“

„Nechám, sľubujem!“ prikývol a zívól. „Do neba to bolo moc ďaleko. Asi už pôjdem spať. A bol by som rád, keby si ma nechala pospať aj ráno.“ Zadíval sa jej do očí.

„Neboj,“ zasmiala sa a poprial mu dobrú noc. Potom odišla. Len čo dozneli jej kroky- presnejšie skoky po schodoch, zvalil sa na posteľ a vydýchol. *Je to zvláštne*, pomyslel si, *o koľko viac vyčerpáva falošný úsmev, viac ako trojhodinová cesta drncajúcim autobusom.*

Ako ho objímal sen, spomínal na udalosti dnešného školského výletu. No, ako veľmi to chcel, vybavil si len nádhernú klenbu opálovej jaskyne.